

Severin Šali | Jutranjica

Kristalna luč je iz temin
razlila se na vrt. Sanjavi
cvetovi kličejo k proslavi,
ki tvojih čaka še stopinj.

O pridi, draga, med gredice
ogrnjena v tkanine rosne,
kjer bele vrtnice ponosne
te čakajo v dlaneh meglice.

Nebo na ribnik v zlatem lesku
razsipa zvezdnate utrinke
in cvetje breskev kot snežinke
pokriva tvojo pot po pesku.

Po cerkvah zornice zvonijo,
dehti v vonjavah grm malinov,
na vasi klici petelinov
svit jutra iz noči budijo.

Goram grebenaste oblike
odstirajo poljubi zarje
svetloba v žarne kolobarje
ovija stare trepetlike.

Že ptički v radostnih pozdravih
iz svojih malih gnezd čebļjajo
jutranjim uram, ki peljajo
k nam dan na mehkih rožnih splavih.

O pridi, ljubljena! Na vrtu
se beli dvigajo metulji
in kaplje vlage so dragulji
srebrni na zelenem prtju.

Svež veter žubori s planine
in boža drevje, ki se lista,
odnaša mrak željaja, da čista
podava v dnevne se jasnine.